

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2015. december 9.(*)

„Elzeteres döntéshozatal iránti kérelem – Hatodik héairányelv – Adómentességek – A 13. cikk B. része d) pontjának 6. alpontja – Befektetési alapok – Fogalom – Ingatlanbefektetések – Befektetési alapok kezelése – Fogalom – Ingatlannal való tényleges gazdálkodás”

A C-595/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeteres döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) a Bírósághoz 2013. november 21-én érkezett, 2013. november 1-jei határozatával terjesztett el az eltte

a **Staatssecretaris van Financiën**

és

a **Fiscale Eenheid X NV** cs

között folyamatban lév eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a negyedik tanács elnöke, a ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Šváby, A. Rosas (eladó), Juhász E. és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra, és a 2015. március 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által elterjesztett észrevételeket:

- a Fiscale Eenheid X NV cs képviseletében T. Scheer advocaat, K. Bruins és M. Morawski adviseurs,
 - a holland kormány képviseletében M. Bulterman, B. Koopman és H. Stergiou, meghatalmazotti minőségben,
 - a svéd kormány képviseletében A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, és C. Hagerman, meghatalmazotti minőségben,
 - az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Christie, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Hill barrister,
 - az Európai Bizottság képviseletében W. Roels és C. Soulay, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2015. május 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1991. december 16-i 91/680/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 376., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 160. o.) módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának az értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár) és a Fiscale Eenheid X NV cs (a továbbiakban: X) között folyamatban lévő jogvita keretében nyújtották be, amelynek tárgya az 1996-os év tekintetében az X részére címzett, hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) utólagos megállapításáról szóló határozat.

Jogi háttér

Az uniós jog

A héára vonatkozó szabályozás

3 A hatodik irányelv 2. cikkének 1. pontja szerint a héa alkalmazandó többek között „az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített [...] szolgáltatásnyújtás[ra]”.

4 A hatodik irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdése szerint „minden államnak jogában áll együtt, egyetlen adóalanyként kezelni azon belföldön letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefüznek”.

5 A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja a következőképpen rendelkezik:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

d) a következő ügyletek:

[...]

6. a tagállamok által meghatározott különleges befektetési alapok [helyesen: a tagállamok által meghatározott befektetési alapok] kezelése;

6 A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjának a szövege lényegében megegyezik a közös hozzáadottértékadó?rendszer?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.) 135. cikke (1) bekezdése g) pontjának a szövegével, mely utóbbi irányelv 2007. január 1?jei hatállyal hatályon kívül helyezte a hatodik irányelvet, és annak helyébe lépett.

A befektetési alapok felügyeletére vonatkozó szabályozás

7 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20?i 85/611/EGK tanácsi irányelv (HL L 375., 3.o.; magyar nyelv? különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.; a továbbiakban: ÁÉKBV?irányelv) az els? és a második preambulumbekkezdésében a következ?ket írja el?:

„mivel az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásaira vonatkozó jogszabályai számottev? eltérést mutatnak, különös tekintettel a fenti társaságok kötelezettségeire és ellen?zésére; figyelemmel továbbá arra, hogy ezek a különbségek az ilyen társaságok közötti verseny feltételeinek torzulását eredményezik, és nem biztosítanak azonos védelmet a befektet?k számára;

mivel a kollektív befektetési vállalkozásokat szabályozó nemzeti jogszabályokat az ilyen társaságok közösségi szint? versenyfeltételeinek közelítése céljából [helyesen: az ilyen társaságok versenyfeltételeinek uniós szint? közelítése céljából] oly módon kell összehangolni, hogy egyúttal biztosítható legyen a befektet?k hatékonyabb és egységesebb védelme; figyelemmel továbbá arra, hogy a koordináció megkönnyíti majd az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásainak, hogy befektetési jegyeiket a többi tagállamban forgalomba hozzák.”

8 Az ÁÉKBV?irányelv hatályát annak hatodik preambulumbekkezdése a következ?képpen határozza meg:

„mivel a tagállamok jogszabályainak összehangolása során kezdetben arra kell törekedni, hogy az – a zárt vég? kollektív befektetési vállalkozások kivételével – terjedjen ki a kollektív befektetési vállalkozásokra, amelyek befektetési jegyeik nyilvános értékesítését végzik a Közösségen belül, és kizárólag az átruházható [...] értékpapírokba történ? befektetéssel foglalkoznak; mivel azonban az irányelv által nem érintett kollektív befektetési vállalkozások szabályozása számos olyan gondot vet fel, amelyeket más rendelkezések útján kell szabályozni, az ilyen társaságok a kés?bbiekben egyéb koordinációs szabályozás tárgyát képezhetik majd; [...]”

9 Az ÁÉKBV?irányelvnek a 2002. január 21?i 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 35. o.; magyar nyelv? különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 302. o.) módosított, és az alapügy tényállásának id?pontjában nem alkalmazandó változata az 1. cikkének (1) és (2) bekezdésében a következ?képpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok ezen irányelvet a területükön lev? átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: ÁÉKBV) kötelesek alkalmazni.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában és figyelemmel a 2. cikke, az alábbiak min?sülnek ÁÉKBV?nek:

– amelyek kizárólagos célja a befektet?kt?l nyilvánosan bevont t?ke átruházható értékpapírokba és/vagy a 19. cikk (1) bekezdésében említett egyéb likvid pénzügyi eszközökbe történ? befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elvén m?ködnek, és

– amelyek befektetési jegyeiket a tulajdonosok kérésére közvetlenül vagy közvetve eszközeik

terhére vásárolják vagy váltják vissza. Amennyiben az ÁÉKBV intézkedést tesz annak biztosítása érdekében, hogy befektetési jegyeinek tőzsdei értéke és nettó eszközértéke ne térjen el jelentősen, ezt a fent említett visszavásárlással vagy visszaváltással egyenértékűnek kell tekinteni.”

10 Az ÁÉKBV-irányelv 5. cikke (2) bekezdése második albekezdésének a 2002. január 21-i 2001/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 35. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 287. o.) módosított, az alapügy időpontjában nem alkalmazandó változata szerint „a befektetési alapok/közös alapok és a befektetési vállalkozások tevékenységének irányítása ezen irányelv alkalmazásában tartalmazza a II. mellékletben említett tevékenységeket, ez a jegyzék nem teljes.”

11 Az említett II. melléklet a „kollektív portfóliókezelési tevékenységhez tartozó funkciók” között az alábbiakat említi:

- „– befektetéskezelés,
- igazgatás [helyesen: adminisztráció]:
- a) jogi és a pénzeszközök kezelésével kapcsolatos számviteli szolgáltatások;
- b) ügyfélszolgálat;
- c) értékelés és árképzés (beleértve az adóbevallásokat);
- d) jogszervi magatartás ellenőrzése;
- e) befektetési jegy-tulajdonosok nyilvántartásának vezetése;
- f) bevétel felosztása;
- g) befektetési jegyek kibocsátása és visszaváltása;
- h) szerződések elszámolása (beleértve a bizonylatok megküldését);
- i) nyilvántartás,
- marketing.”.

12 A befektetési alapok felügyeletét megerősítették az alternatív befektetési alapkezeléssel, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 174., 1. o.) elfogadásával, amely azonban nem alkalmazandó az alapügy tényállására. Ezen irányelv (34) és (58) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az az ingatlanbefektetési alapokra is alkalmazandó.

A holland jog

13 A forgalmi adóról szóló 1968. évi törvény (Wet op de Omzetbelasting 1968) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: héáról szóló törvény) 7. cikkének (4) bekezdése szerint azok az állami adókról szóló általános törvény [Algemene wet inzake rijksbelastingen] értelmében vett természetes személyek és szervezetek, akik/amelyek a jelen cikk értelmében vállalkozóknak minősülnek, és akiknek/amelyeknek a lakóhelye vagy a székhelye vagy állandó telephelye Hollandiában van, és akik/amelyek a pénzügyi, gazdasági vagy szervezeti kapcsolataik szerint egységet alkotnak – függetlenül attól, hogy ezt közülük egy vagy több kérelmezi-e – az inspecteur

megtámadható határozata alapján egyetlen vállalkozónak tekintendők az azon időpontot követő hónap első napjától kezdve, amelynek során az inspecteur e határozatot elfogadta. Az adózási egység létrejöttének, változásainak és megszűnésének a részletes szabályai miniszteri rendelettel meghatározhatók.

14 A héáról szóló törvény 11. cikke (1) bekezdése i) pontjának 3. alpontja lényegében azt írja elő, hogy a befektetési alapok és befektetési vállalkozások által kollektív befektetések céljából gyűjtött vagyon kezelése héamentes.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 Az X a héáról szóló törvény 7. cikkének (4) bekezdése értelmében adózási egység, azaz a hatodik irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében említett adóalany.

16 A Beheer NV (a továbbiakban: A) ezen adóalanyhoz tartozik.

17 Az A az 1996-os év során három, Hollandiában letelepedett társasággal különböző szolgáltatások nyújtásra irányuló szerződéseket kötött. E társaságok nem tartoznak az X-hez. Az említett társaságokat több nyugdíjalapból hozták létre. Az alapítást követően a társaságok harmadik személyeknek részesedést és letéti igazolásokat biztosítottak. A társaságok tevékenységei részesedésekkel és letéti igazolásokkal rendelkeznek szerzésből, ingatlan adásvételből, és azok kezeléséből állnak. A társaságok nem foglalkoztatnak személyzetet. A részvényesek az említett társaságoktól osztalékkifizetés formájában követelik az eredményeket.

18 Az említett szerződésekből az következik, hogy az A ellenszolgáltatás fejében ezen társaságok számára az alábbi tevékenységeket végezte:

- a) minden olyan tevékenység, amelyet a megbízó alapszabály szerinti igazgatójaként ellátni köteles;
- b) minden végrehajtási tevékenység, amelyet a megbízó a jogszabályok, társasági szerződések, alapszabályok és közigazgatási határozatok alapján ellátni köteles;
- c) a megbízó vagyonának a szerződés I. mellékletében meghatározottak szerinti kezelése;
- d) számviteli nyilvántartás, adatfeldolgozás és belső könyvvizsgálat;
- e) a megbízó vagyona feletti rendelkezés, az ingatlanvételt és eladást is ideértve;
- f) részesedésekkel, illetve letéti igazolásokkal rendelkezők szerzése.

19 A fenti c) pontban említett melléklet a következőképpen rendelkezik:

„A kezelésre vonatkozó szolgáltatások [...] az alábbiakra terjednek ki:

A. ingatlankezelés:

- 1. az ingatlanok és használatuk felügyelete, valamint a bérlőkkel e célból történő kapcsolatfenntartás;
- 2. ügynökök igénybevétele a megbízó nevében üresen állás esetében; a bérlők értékelése;
- 3. az esetlegesen megüresedő helyiségek felülvizsgálata és állapotfelmérés készítése;

4. lakbérbehajtás [...] és adóskezelés; támogatások feldolgozása;
5. jelentősebb helyreállítások költségvetésének elkészítése és szervezése, valamint a munkálatok kivitelezésének műszaki értékelése és felülvizsgálata [...];
6. csekélyebb helyreállítások szervezése és felülvizsgálata;
7. további értékesítések és szolgáltatásnyújtások szervezése; minőségük felülvizsgálata, valamint a bérlet számára számlakibocsátás a tartozásról;
8. az előző pontban említettek adminisztratív feldolgozása;
9. mindennapos jogi tevékenységek; bérleti díjemelések végrehajtása és bérleti szerződések hosszabbítása;

[...]"

20 Minden, az A által a szerződések szerint folytatandó tevékenységet maga az A vagy a megbízásából és a felelősségére valamely harmadik személy teljesíti. A fent hivatkozott tevékenységek vonatkozásában az A alapügyben érintett valamennyi társaságtól díjazásban részesült, amely az érintett társaságok vagyonához tartozó ingatlanok után elviekben járó éves bérleti díj 8%-ában került megállapításra.

21 Az X az e három ingatlanvállalkozástól kapott díjazás után nem fizetett héát, mivel álláspontja szerint az általa vagy a felelősségére valamely harmadik személy által nyújtott szolgáltatások a héáról szóló törvény 11. cikke (1) bekezdése i) pontjának 3. alpontja szerinti adómentesség hatálya alá tartozik.

22 A nemzeti adóhatóság inspecteur [ellenőr] azonban megállapította, hogy csak a szóban forgó kezelési szerződések e) és f) pontjában említett tevékenységek tartoznak e mentesség körébe, nevezetesen az ingatlanvétel és eladás, valamint részesedésekkel és letéti igazolásokkal rendelkezők szerzése. Az említett inspecteur ezért X részére az 1996. január 1-jétől 1996. december 31-ig tartó időszaktól kezdve a hűségnyilatkozat megállapításáról szóló értesítést küldött.

23 A nemzeti adóhatóság inspecteur az ezen értesítéssel szemben benyújtott jogorvoslati kérelem eredményeképpen az utólagosan megállapított összeget csökkentette, megállapítva, hogy az A által nyújtott szolgáltatások egy része nem részesül mentességben. Az X a csökkentést elégtelennek vélte, és a nemzeti adóhatóság inspecteurének határozata ellen keresetet indított a Rechtbank Breda (bredai bíróság) előtt. Ezen bíróság a keresetnek helyt adott, megsemmisítette az említett határozatot, és nagyobb mértékű csökkentést állapított meg.

24 A nemzeti adóhatóság inspecteur ezt követően a Rechtbank Breda (bredai bíróság) ítélete ellen fellebbezést nyújtott be a Gerechtshof te 's Hertogenbosch-hoz ('s hertogenboschi fellebbviteli bíróság), amely helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

25 A pénzügyi államtitkár a Gerechtshof te 's Hertogenbosch ('s hertogenboschi fellebbviteli bíróság) ezen ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) előtt. A Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) főtanácsnoka e bíróságnak azt javasolta, hogy állapítsa meg a fellebbezés megalapozatlanságát.

26 A Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) részéről az a kérdés merült fel, hogy a jelen ügy által érintetthez hasonló befektetési alapok, amelyekben több mint egy befektető révén halmoznak fel két ingatlanok vételét, birtoklását, kezelését és eladását céljából, nyereség

szerezése érdekében, és e nyereségből minden részesedéssel rendelkező osztalékfizetés formájában részesül, valamint a részesedéssel rendelkezők a részesedés értékének növekedése révén is elnyehöz jutnak, a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja szerinti „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekintendők-e. Különösen az a kérdés merül fel e tekintetben, hogy az a körülmény, hogy ingatlanokba történik a befektetés, megakadályozza-e az említett irányelvi rendelkezés alkalmazását. Konkrétabban arra keres választ, hogy az, hogy a pénzeszközöket ingatlanba fektetik, akadályozza-e ezen rendelkezés alkalmazását.

27 Abban az esetben, ha a szóban forgó társaságok a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja szerinti „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekintendők, a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) részéről az a kérdés merült fel, hogy az ingatlanokkal történő olyan tényleges gazdálkodás, ideértve az azok bérbeadásával és karbantartásával kapcsolatos valamennyi tevékenységet, amelyet e társaságok harmadik személyre, azaz, A-ra bízta, e rendelkezés értelmében „kezelésnek” tekintendő-e.

28 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

1) Úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját, hogy a több befektetőből álló olyan társaság, amelyet kizárólag az összegyűjtött vagyon ingatlanokba történő befektetése céljából alapítottak, az e rendelkezés szerinti befektetési alapnak tekinthető?

2) Amennyiben az 1. kérdésre adott válasz igenlő: úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját, hogy a »kezelés« fogalma alá tartozik a társaság ingatlanaival történő, a társaság által harmadik személyre bízott tényleges gazdálkodás is?

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

Az első, a befektetési alap fogalmára vonatkozó kérdésről

29 Amint az elzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, a kérdést elterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan társaság, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben több befektető két halmaz fel ingatlanok vétele, birtoklása, kezelése és eladása céljából, nyereség szerzése érdekében, és e nyereségből minden részesedéssel rendelkező osztalékfizetés formájában részesül, valamint a részesedéssel rendelkezők a részesedés értékének növekedése révén is elnyehöz jutnak, e rendelkezés értelmében „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekinthető-e.

30 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a többek között a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjában foglalt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmai, amelyeket a héarendszer egyes tagállamokban történő eltérő alkalmazásának elkerülése céljából fősabály szerint egységesen kell meghatározni, és ebből következően a tagállamok nem módosíthatják az adómentességek tartalmát, azonban más a helyzet akkor, ha az Európai Unió jogalkotója a tagállamokra bízta valamely adómentesség egyes kifejezéseinek meghatározását (lásd ebben az értelemben: Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 38. és 39. pont; JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet, C-363/05, EU:C:2007:391, 19. és 20. pont; Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet, C-424/11, EU:C:2013:144, 16. pont; ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 40. pont).

31 Márpedig a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja a tagállamokra ruházza a „befektetési alapok” fogalmának meghatározására vonatkozó hatáskört (lásd: *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 16. pont; *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 40. pont).

32 A tagállamok számára ily módon elismert fogalommeghatározási hatáskörnek azonban korlátját jelenti az uniós jogalkotó által a mentességre alkalmazott fogalmak sérelmének tilalma. A tagállam nevezetesen nem választhatja ki a befektetési alapok közül azokat, amelyek adómentességet élveznek, és azokat, amelyek nem, anélkül hogy ne hagyná figyelmen kívül magát a „befektetési alapok” kifejezést. Az említett rendelkezés tehát nem hatalmazza fel arra, hogy belső jogában határozza meg a „befektetési alapok” fogalmának megfelelő alapokat (lásd ebben az értelemben: *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet*, C-363/05, EU:C:2007:391, 41–43. pont; *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 17. pont; *ATP PensionService ítélet*, C-464/12, EU:C:2014:139, 41. pont).

33 A „befektetési alapok” fogalmának meghatározására vonatkozóan a tagállamok számára elismert hatáskört továbbá a hatodik irányelv céljainak, valamint közös héarendszerre irányadó adósemlegesség elvének tiszteletben tartásával kell gyakorolni (lásd ebben az értelemben: *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet*, C-363/05, EU:C:2007:391, 22. és 43. pont; *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 18. pont; *ATP PensionService ítélet*, C-464/12, EU:C:2014:139, 42. pont).

34 E tekintetben arra kell rámutatni, hogy a befektetési alapok kezeléséhez kapcsolódó ügyletek adómentességének célja különösen az, hogy a hía költségeinek kizárásával, a befektetési vállalkozások által megkönnyítse a befektetők számára az értékpapírok vásárlását, és ily módon biztosítsa, hogy a közös héarendszer adózási szempontból semlegesen kezelje az értékpapírokba történő közvetlen befektetés és a kollektív befektetési vállalkozások közvetítésével történő befektetés közötti választásra vonatkozó döntéseket (lásd: *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet*, C-363/05, EU:C:2007:391, 45. pont; *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 19. pont; *ATP PensionService ítélet*, C-464/12, EU:C:2014:139, 43. pont).

35 Meg kell tehát határozni a hatodik irányelv alkalmazása tekintetében azt, hogy azok a társaságok, amelyek ugyanazokkal a jellemzőkkel rendelkeznek, mint az alapügy tárgyát képező társaságok, amelyeket több befektető hozott létre azzal a kizárólagos céllal, hogy az általuk felhalmozott vagyont ingatlanokba fektessék, az ezen irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében vett „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekinthetők-e.

36 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ÁÉKBV-irányelv értelmében átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak minősülő alapok befektetési alapoknak minősülnek (lásd ebben az értelemben többek között: *Deutsche Bank ítélet*, C-44/11, EU:C:2012:484, 32. pont; *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 23. pont; *ATP PensionService ítélet*, C-464/12, EU:C:2014:139, 46. pont). Amint az említett irányelv 1. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások olyan vállalkozások, amelyek kizárólagos célja a befektetőtől nyilvánosan bevont tőke átruházható értékpapírokba történő befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elvén működnek, valamint amelyeknek kizárólagos célja az átruházható értékpapírokba való kollektív befektetés, és amelyek befektetési jegyeiket a tulajdonosok kérésére

közvetlenül vagy közvetve e vállalkozások eszközeik terhére vásárolják vagy váltják vissza.

37 Ezenkívül szintén befektetési alapoknak kell minősíteni azon alapokat, amelyek anélkül, hogy az ÁÉKBV-irányelv értelmében vett kollektív befektetési vállalkozásoknak minősülnének, az utóbbiakkal azonos jellemzőkkel rendelkeznek, és így módon ugyanazon műveleteket végzik, vagy legalább oly mértékben hasonló vonásokat mutatnak, hogy versenyhelyzetbe kerülnek velük (lásd ebben az értelemben: Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 53–56. pont; JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet, C-363/05, EU:C:2007:391, 48–51. pont; Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet, C-424/11, EU:C:2013:144, 24. pont; ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 47. pont).

38 Márpedig meg kell állapítani, hogy az olyan társaságok, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, amelyeket több befektető hozott létre azzal a kizárólagos céllal, hogy az általuk felhalmozott vagyont ingatlanokba fektessék, az ÁÉKBV-irányelv értelmében nem tekinthetők kollektív befektetési vállalkozásoknak. A kizárólag ingatlanokból álló befektetés ugyanis nem tartozik az ÁÉKBV-irányelv hatálya alá, mivel az az 1. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében kizárólag az átruházható értékpapírokba való befektetésekre alkalmazandó.

39 Következésképpen az olyan társaságoknak, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, ahhoz, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében mentességben részesüljenek befektetési alapoknak minősüljenek, a kollektív befektetési vállalkozásoknak az ÁÉKBV-irányelvben meghatározott jellemzőivel kell rendelkezniük, és ugyanazon műveleteket kell végezniük, mint azok, vagy legalább oly mértékben hasonló vonásokat kell mutatniuk, hogy versenyhelyzetbe kerüljenek velük.

40 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy amint azt a főtanácsnok az indítványának a 22–29. pontjában megállapította, a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában előírt mentesség azokra a befektetési vállalkozásokra vonatkozik, amelyek sajátos nemzeti szintű állami felügyelet tárgyát képezik.

41 Amint azt a Bíróság a befektetési alapok kezelésére vonatkozó, és az említett rendelkezés értelmében előírt mentesség értelmezése keretében már több alkalommal megállapította, a háza szabályozásának harmonizációja korábban történt meg, mint a befektetési alapok engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó szabályozás harmonizációja, és különösen az ÁÉKBV-irányelv elfogadása (Abbey National ítélet C-169/04, EU:C:2006:289, 55. pont; JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet, C-363/05, EU:C:2007:391, 32. pont).

42 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 21. pontjában megállapította, a tagállamok eredetileg azokat az alapokat határozták meg befektetési alapokként, amelyek nemzeti szintű szabályozás tárgyát képezték, és amelyek ennek megfelelően engedélyezési és felügyeleti szabályok hatálya alá tartoztak, nevezetesen ideértve a hatóságok engedélyét, valamint a különösen a befektetők védelme érdekében végzett ellenőrzést. A befektetési alapok fogalmának meghatározása tekintetében a tagállamok nemzeti jogára való hivatkozás így lehetővé tette azt, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában előírt mentességet azon befektetések számára tartsák fenn, amelyek sajátos állami felügyelet tárgyát képezik.

43 Az ÁÉKBV-irányelv első és második preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásaira vonatkozó jogszabályainak az eltéréseire tekintettel – különös tekintettel e társaságok kötelezettségeire és ellenőrzésére – az uniós jogalkotó koordinálni kívánta az említett jogszabályokat abból a célból, hogy az ilyen társaságok versenyfeltételeit uniós szinten közelítse, a befektetők hatékonyabb és egységesebb védelmét

biztosítsa, valamint megkönnyítse az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásainak, hogy befektetési jegyeiket a többi tagállamban forgalomba hozzák.

44 Az ÁÉKBV-irányelv tehát az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásai tekintetében közös minimumszabályokat határozott meg az engedélyezésükre, szervezeti felépítésükre, tevékenységükre, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információkra vonatkozóan.

45 A befektetési alapok tekintetében a felügyeletre vonatkozó szabályozás első elemeinek az ÁÉKBV-irányelv általi uniós szintű bevezetése korlátozta azt a mérlegelési mozgáskört, amely a tagállamokat a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében vett befektetési alap meghatározása tekintetében megilleti.

46 A befektetési alapok felügyeletére vonatkozó szabályozásnak az uniós szintű koordinációja tehát korlátot teremtett a tagállamok meghatározási jogkörére. A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében a „különleges befektetési alap [helyesen: befektetési alap]” fogalmát tehát az uniós jog és a nemzeti jog egyidejűleg határozza meg.

47 A Bíróság így megállapította, hogy az e rendelkezés értelmében mentességben részesülő befektetési alapoknak minősülnek egyrészt az ÁÉKBV-irányelv hatálya alá tartozó és az ennek keretében sajátos állami felügyelet alá tartozó befektetési alapok, és másrészt az olyan alapok, amelyek anélkül, hogy az ezen irányelv értelmében vett kollektív befektetési vállalkozásoknak minősülnének, az utóbbiakkal azonos jellemzőkkel rendelkeznek, és ily módon ugyanazon műveleteket végzik, vagy legalább oly mértékben hasonló vonásokat mutatnak, hogy versenyhelyzetbe kerülnek velük (Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet, C-424/11, EU:C:2013:144, 23. és 24. pont; ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 46. és 47. pont).

48 Márpedig, amint azt a főtanácsnok az indítványának a 27. pontjában megállapította, kizárólag sajátos állami felügyelet alatt álló befektetési alapok tudnak azonos versenyfeltételek között működni és azonos befektetési kört megszólítani. Az ilyen más típusú befektetési alapok tehát főszabály szerint akkor részesülhetnek a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában előírt mentességben, ha a tagállamok ezek tekintetében előírnak sajátos állami felügyeletet.

49 Következésképpen az alapügy vonatkozásában az olyan befektetési alap, amely kizárólag ingatlanokba fektet, és amelyre nem terjed ki az 1996-ban alkalmazandó uniós – nevezetesen az ÁÉKBV-irányelv – által előírt felügyeleti szabályok hatálya, a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében csak akkor tekinthető befektetési alapnak, ha a nemzeti jog az ilyen alapokra sajátos állami felügyeletet ír elő.

50 Mivel a kérdést előterjesztő bíróság által közölt adatokból nem állapítható meg, hogy ez az alapügyben fennáll-e, ezen értékelést e bíróságnak kell elvégeznie.

51 Abban az esetben ha a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítja meg, hogy a három társaság, amelyek számára az A különböző szolgáltatásokat nyújtott, sajátos állami felügyelet alatt áll, meg kell vizsgálni továbbá azt, hogy e társaságok rendelkeznek-e azokkal az egyéb jellemzőkkel, amelyek alapján azok olyan befektetési alapoknak tekinthetők, amelyek a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának célja, valamint az adósemlegesség elve alapján mentességben részesülhetnek.

52 E tekintetben az X és az Európai Bizottság úgy véli, hogy az alapügy tárgyát képező társaságok jellemzői megfelelnek a befektetési alapoknak a Bíróság ítélkezési gyakorlatából

következő jellemzőinek. Valamely befektetési alap abban az esetben hasonló az ÁÉKBV-irányelvben meghatározott kollektív befektetési vállalkozásokhoz, ha ezen alap részesedési jogait valamely személyek megvásárolták, az ily módon általuk eszközölt befektetés nyeresége azoknak a befektetéseknek az eredményeitől függ, amelyeket az alap kezelői azon időszak során eszközöltek, amelynek során e személyek a részesedési jogokkal rendelkeznek, és a részesedéssel rendelkezők részesülnek az alap kezeléséhez kapcsolódó nyereségben, illetve viselik az ahhoz kapcsolódó kockázatot (lásd ebben az értelemben: *Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet*, C-424/11, EU:C:2013:144, 27. pont). A Bíróság ugyanebben az értelemben megállapította, hogy befektetési alapoknak minősülhetnek a vállalati nyugdíjalapok, ha azokat a nyugdíjjogosultak finanszírozzák, ha a megtakarítások a kockázatmegosztás elve alapján kerülnek befektetésre, és ha a nyugdíjjogosultak viselik a befektetések kockázatait (ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 59. pont).

53 A kérdést előterjesztő bíróság által közölt információk és a Bíróság előtti iratok alapján úgy tűnik, hogy ez a helyzet áll fenn az alapügy tárgyát képező társaságok esetében.

54 E társaságok különböző nyugdíjalapokból származó tőkét halmoznak fel, és a céljuk ingatlanok vétele, birtoklása, kezelése és eladása a lehető legnagyobb mértékű nyereség szerzése érdekében. Az említett társaságok letéti igazolásokat bocsátottak ki, amely az ezen igazolások tulajdonosai számára osztalék formájában biztosítja az igazolások után járó nyereség arányos részéhez való jogot. Az említett letéti igazolások tulajdonosai továbbá jogosultak az érintett társaságnak a részesedések értékének növekedése következtében keletkezett nyereségében való részesülésre is. A befektetések kockázatait a részesedéssel rendelkezők viselik. Azok a befektetők, akik az eszközeiket e társaságok egyikének a tőkéjébe fektették, viselik a társaságban felhalmozott eszközök kezeléséhez kapcsolódó kockázatokat. Az említett befektetők osztalék formájában kiosztott nyeresége az érintett társaság eszközeinek a jövedelmezőségétől függ. Az alapügy tárgyát képező társaságok tőkéje nyitott a különböző befektetők számára, akiknek lehetőségük van arra, hogy a letéti igazolásaikat kívánságuk szerint harmadik személyeknek eladják. Ezenfelül az új befektetők is csatlakozhatnak, akik további tőkével járulnak hozzá az érintett társasághoz.

55 Meg kell állapítani, hogy nem lehet helyt adni a svéd kormány által előterjesztett, a kockázatmegosztásnak az ingatlanalapokban fennálló hiányára vonatkozó érvnek.

56 E tekintetben az alapügy tárgyát képező társaságok tekintetében a tárgyalás során rendelkezésre bocsátott információkból és a Bíróság előtti iratokból az tűnik ki, hogy a felhalmozott vagyon a kockázatmegosztás elve alapján fektetik be. A pénzüsszegeket ingatlanok különböző kategóriáiba – lakóingatlanokba és kereskedelmi ingatlanokba –, és szintén különböző földrajzi régiókon belül fektetik be.

57 Amint azt a Bizottság hangsúlyozza, az, hogy a jelen ügyben ingatlanbefektetésekről van szó, semmilyen következménnyel nem jár az alapügy tárgyát képező három társaság tevékenységeinek a jellegére – azaz az alapok kollektív kezelésére – nézve. A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja ugyanis általánosan hivatkozik a „különleges befektetési alapokra [helyesen: befektetési alapokra]”, anélkül hogy a befektetések valamely konkrét formáját említene, vagy különbséget tenne azon eszközök szerint, amelyekbe a pénzüsségeket fektetik. Semmi nem utal tehát arra, hogy az e rendelkezésben előírt mentesség csak az értékpapírokba való befektetésekre vonatkozik, és a befektetések más formái abból ki lennének zárva. Sem a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának a kontextusa, sem annak szövege, sem pedig e rendelkezés célja nem utal arra, hogy az uniós jogalkotó szándéka arra irányult volna, hogy az említett rendelkezés alkalmazását az olyan kollektív befektetési vállalkozásokra korlátozza, amelyek átruházható értékpapírokba fektetnek be.

58 A kérdést előterjesztő bíróság azonban azt kérdezi, hogy az ezen rendelkezésben előírt mentességnek a Bíróság által megfogalmazott célja elérhető-e abban az esetben, ha ingatlanokról van szó, és hangsúlyozza többek között, hogy a Bíróságnak az ezen mentességre vonatkozó ítélkezési gyakorlata csupán az átruházható értékpapírokba való befektetésekhöz kapcsolódik.

59 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amint azt az X kifejti, az, hogy a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlata olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a kollektív vagyont értékpapírokba fektették be, azzal magyarázható, hogy a Bíróság előtt eddig ebben a tárgykörben folytattak eljárásokat, mivel a Bíróságtól még nem kérték, hogy más eszközökbe való befektetéseket érintően elemezze a tényeket.

60 Márpedig amint azt az ÁÉKBV-irányelv hatodik preambulumbekkezdése és 24. cikke jelzi, és amint az az ugyanezen irányelvnek az alapügy tényállására nem alkalmazandó, 2002. január 21-én 2001/108 irányelvvel módosított változatában foglalt 19. cikk (1) bekezdéséből kitűnik, a felügyelettel kapcsolatos szabályozás koordinációja nem csak az ÁÉKBV-kre, hanem egyéb kollektív befektetési vállalkozásokra is kiterjed (lásd ebben az értelemben: JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust és The Association of Investment Trust Companies ítélet, C-363/05, EU:C:2007:391, 32. és 34. pont). Az átruházható értékpapírokba történő befektetés tehát a szabályozott befektetésnek csupán az egyik formája.

61 Az, hogy a 2011/61 irányelv, amely a befektetési alapok sajátos állami felügyeletének uniós szintű harmonizációja tekintetében a következő lépésfokot jelenti, többek között az ezen irányelv (34) preambulumbekkezdésének tanúsága szerint az ingatlanbefektetési alapokra is alkalmazandó, megerősíti ezt az értelmezést.

62 Ebben az összefüggésben az adósemlegesség elvével ellentétes lenne, ha az olyan ingatlanvállalkozások, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, nem részesülhetnének a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában előírt mentességben amiatt, hogy a kezelés ingatlanokat érint.

63 Mivel a befektetési alapok, akár értékpapírokba, akár ingatlanokba való befektetésekről van szó, hasonló sajátos állami felügyelet alá tartoznak, e befektetési formák között közvetlen verseny áll fenn. A befektető számára mindkét esetben az az érdek fontos, hogy e befektetések nyereséget termeljenek. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a héa semlegesség elve tiltja, hogy a hasonló szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tehát egymással versengenek, a héa szempontjából eltérően kezeljék (lásd: Wheels Common Investment Fund Trustees és társai ítélet, C-424/11, EU:C:2013:144, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan társaságok, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, amelyekben több olyan befektető halmoz fel tőkéket, akik viselik az azon eszközök kezeléséhez kapcsolódó kockázatokat, amelyeket e társaságokban ingatlanok vétele, birtoklása, kezelése és eladása céljából halmoztak fel nyereség szerzése érdekében, és e nyereségből minden részesedéssel rendelkező osztalékfizetés formájában részesül, valamint a részesedéssel rendelkezők a részesedés értékének növekedése révén is elnyerőkhöz jutnak, e rendelkezés értelmében „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekinthetők abban az esetben, ha az érintett tagállam e társaságokra vonatkozóan sajátos állami felügyeletet alkalmaz.

A második, a „kezelés” fogalmára vonatkozó kérdésről

65 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegével arra vár választ, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy a „kezelésnek” az e rendelkezésben foglalt fogalmába beletartozik a valamely befektetési alap ingatlanaival történő tényleges gazdálkodás, amelyet ezen alap harmadik személyekre bízott.

66 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásából kitűnik egyrészt az, hogy a harmadik személyek alatt az Árt kell érteni, amely a kezelési feladatok összességét átvállalta, ideértve az alapügy tárgyát képező három társaság esetében az irányítást is, és másrészt az, hogy a valamely ingatlannak való tényleges gazdálkodás konkrétan magában foglalja annak bérbe adását, a meglévő bérletek kezelését, valamint más harmadik személyek megbízását és a karbantartási intézkedések ellenőrzését.

67 Meg kell tehát határozni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében a kezelés kizárólag az érintett ingatlanok megvételére és eladására vonatkozik-e, vagy az azokkal való tényleges gazdálkodásra is.

68 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a hatodik irányelv 13. cikkében említett adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni. Mindazonáltal e kifejezések értelmezésének összhangban kell állnia a fent említett mentességek által elérni kívánt célokkal, és tiszteletben kell tartania a közös héarendszer alapját képező adósemlegesség elvének követelményeit. A szigorú értelmezés e szabálya tehát nem jelenti azt, hogy az említett 13. cikkben szereplő adómentességek meghatározására használt kifejezéseket oly módon kell értelmezni, hogy azok ne tudják kifejteni hatásukat (lásd többek között: Zimmermann ítélet, C-174/11, EU:C:2012:716, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Mapfre asistencia és Mapfre warranty, C-584/13, EU:C:2015:488, 26. pont).

69 Amint azt a Bíróság már megállapította, a befektetési alapoknak a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában említett „kezelésére” vonatkozó kifejezés az uniós jog autonóm fogalma, amelynek tartalmát a tagállamok nem módosíthatják (Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 43. pont).

70 E fogalmat az uniós jogalkotó nem határozta meg.

71 A Bíróság azonban pontosította, hogy a befektetési alapok kezelését érintő mentesség keretébe tartozó ügyletek azok, amelyek speciálisan a kollektív befektetési vállalkozások tevékenységeire jellemzőek (Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 63. pont; Deutsche Bank ítélet, C-44/11, EU:C:2012:484, 31. pont; és ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, 65. pont). Ami különösen a harmadik személy alapkezelő által nyújtott kezelési szolgáltatásokat illeti, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen ügyletek átfogóan értékelve önálló

egységet kell hogy alkossanak, és a befektetési alapok kezelésére jellemző és annak lényegéhez tartozó tényezőknél kell hogy minősüljenek (ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 65. pont).

72 A portfóliókezelési ügyleteken túlmenően speciálisan a kollektív befektetési vállalkozásokra jellemző feladatok a maguknak a kollektív befektetési vállalkozásoknak az adminisztrálására vonatkozó, az ÁÉKBV-irányelv II. mellékletének „igazgatás [helyesen: adminisztráció]” rovata alatt felsoroltakhoz hasonló tevékenységek (ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 66. pont).

73 A Bíróság tehát úgy ítélte meg, hogy nem csak a befektetésnek a kezelés tárgyát képező eszközök megválasztását és átruházását érintő kezelése tartozik a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében a befektetési alapok „kezelésének” fogalmába, hanem az adminisztrációs és számviteli feladatok is, különösen a jövedelem összegének, és a befektetési jegyek, illetve az alapok részvényei árának kiszámításával, vagyoniértékeléssel, számvittel, a jövedelem szétosztására vonatkozó bevallások elkészítésével, a rendszeres számlázásra vonatkozó, illetve az adóbevallásokat, és statisztikai célú vagy héával kapcsolatos bevallásokat érintő adatok és iratok szolgáltatásával, valamint jövedelemelőrejelzések elkészítésével kapcsolatos szolgáltatások. (lásd: Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 26., 63. és 64. pont; ATP PensionService ítélet, C-464/12, EU:C:2014:139, 68. pont).

74 A Bíróság ugyanakkor már azt is megállapította, hogy a kollektív befektetési vállalkozások letétkezelési tevékenységei, és a pusztán anyagi vagy technikai jellegű szolgáltatások, mint például valamely informatikai rendszernek a bevezetése, nem tartoznak a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának hatálya alá (Abbey National ítélet, C-169/04, EU:C:2006:289, 65. és 71. pont).

75 Az észrevételeket előterjesztő kormányoknak az a véleménye, hogy bár az alapügy tárgyát képező ingatlanvállalkozásokat a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának értelmében befektetési alapoknak kell tekinteni, a kezelésnek az e rendelkezés értelmében vett fogalma a befektetések kezelését foglalja magában, különösen ideértve a befektetés tárgyának a megvásárlására és eladására vonatkozó döntéseket, valamint az ÁÉKBV-irányelv II. mellékletének „igazgatás [helyesen: adminisztráció]” rovata alatt felsoroltakhoz hasonló szolgáltatásokat. A pusztán anyagi vagy technikai jellegű szolgáltatások azonban, mint például valamely informatikai rendszernek a bevezetése vagy az érintett társaság ingatlanjainak a tényleges kezelése, nem tartoznak bele ebbe a fogalomba.

76 Az X és a Bizottság ezzel szemben azzal érvel, hogy az A által a három szerződéses partnere javára végzett tevékenységek, melyeket a jelen ítélet 19. pontja ír le, a befektetési alap „kezelésének” a fogalmába tartoznak. E tevékenységek közül valamennyi az A három szerződéses partnere tőkéjét alkotó ingatlanok kezelésének az optimalizálását, és következésképpen a befektető befektetési alapban fennálló részesedése értékének a növelését célozza.

77 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a befektetési alapokra speciálisan jellemző tevékenység a felhalmozott tőke kollektív befektetésében áll (lásd ebben az értelemben: GfBk ítélet, C-275/11, EU:C:2013:141, 22. és 24. pont). Amennyiben tehát az ilyen alap eszközei ingatlanokból állnak, az arra speciálisan jellemző tevékenység magában foglalja egyrészt az ingatlanok megválasztására, megvételére és eladására vonatkozó döntéseket, és másrészt a jelen ítélet 73. pontjában említett adminisztrációs és számviteli feladatokat.

78 Ezzel szemben az ingatlanokkal való tényleges gazdálkodás nem minősül a befektetési alap működésére speciálisan jellemzőnek, mivel túllépi a felhalmozott tőke kollektív befektetéséhez

kapcsolódó tevékenységek körét. Tekintve, hogy az ingatlanokkal való tényleges gazdálkodás a befektetett vagyon megőrzését és növelését célozza, annak célja nem a befektetési alap tevékenységének speciális jellemzője, hanem mindenfajta befektetési típusra jellemző.

79 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell értelmezni, hogy a „kezelésnek” az e rendelkezésben foglalt fogalmába nem tartozik bele a valamely befektetési alap ingatlanaival történő tényleges gazdálkodás.

A költségekről

80 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az 1991. december 16-ii 91/680/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-ii 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan társaságok, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, amelyekben több olyan befektető halmoz fel tőkét, akik viselik az azon eszközök kezeléséhez kapcsolódó kockázatokat, amelyeket e társaságokban ingatlanok vétele, birtoklása, kezelése és eladása céljából halmoztak fel nyereség szerzése érdekében, és e nyereségből minden részesedéssel rendelkező osztalékfizetés formájában részesül, valamint a részesedéssel rendelkezők a részesedés értékének növekedése révén is előnyhöz jutnak, e rendelkezés értelmében „különleges befektetési alapoknak [helyesen: befektetési alapoknak]” tekinthetők abban az esetben, ha az érintett tagállam e társaságokra vonatkozóan sajátos állami felügyeletet alkalmaz.**

2) **A 77/388 hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját úgy kell értelmezni, hogy a „kezelésnek” az e rendelkezésben foglalt fogalmába nem tartozik bele a valamely befektetési alap ingatlanaival történő tényleges gazdálkodás.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: holland.